

ЈЕЛЕНА
МИЛУТИНОВИЋ

ПРИЧЕ
О ВУКУ
СТАНИВУКУ 2

ИЛУСТРАЦИЈЕ
БОРИС КУЗМАНОВИЋ

Креативни центар

Што ли се Сманивук
шако дошерао?

Ошкад што Мија
пише песме?

Симка се ће
зиме баш
насекирала!

Ко је шај неваљалац
што прави џумбус
по нашој шуми?!

Милена
Милутиновић
**ПРИЧЕ
О ВУКУ 2
СТАНИ ВУКУ**

ПРИЧЕ О ВУКУ 2 СТАНИ ВУКУ

Аутор
Јелена Милутиновић

Илустратор
Борис Кузмановић

Уредница
Анђелка Ружић

Лектор
Ивана Игњатовић

Техничко уређење
Саша Стефановић

Издаје
Креативни центар
Градиштанска 8, Београд
тел.: 011 / 30 88 446
www.kreativnicentar.rs
e-mail: info@kreativnicentar.rs

За издавача
Љиљана Маринковић, директорка

Штампа
Калиграф

Година штампе
2024

© Креативни центар 2024

Тираж
2000

ISBN
978-86-529-1246-9

Милутина
Милутиновић

ПРИЧЕ
О ВУКУ 2
СТАНИ ВУКУ

Креативни центар

НАЈЛЕПША ШУМСКА ПЕСМА

За Станивука се могло рећи да је сасвим леп и уредан вук, али да не мари много за моду и дотеривање. Већ на први поглед било је јасно да не проводи превише времена испред ормана и огледала.

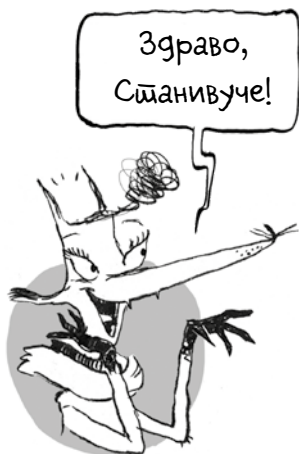
Е сад, да је тако и остало, ништа не би било необично. Али већ неколико дана Станивук се шетао по шуми сав лепо дотеран, намирисан и некако чудно замишљен. Обукао је бело одело, омотао свилени шал око врата и шетао по пропланцима.

Приметили су то и зека Макса и Меда, а на-
равно да је приметила и лија Мија. Њој ништа
није могло да промакне. Једног дана срела је
Станивучка на пропланку. Седео је на пању и
бележио нешто у своју свешчицу.

Ево, шетам мало.

А ти? Записујеш
неку шајну?

Мија значајно погледа
у свешчицу.

Ма не, што је само ...
списак за куповину!

Знаш, увек нешто
заборавим ако не
направим списак.

- Знам, знам... Нешто си постао забораван... - рече Мија загонетно. Онда одлучније настави: - Добро, Станивуче. Хајде сад доста измотавања, него реци ти својој другарици Мији јеси ли се ти то заљубио.

Станивук сав поцрвене.

Ја?! Ма кааакви!
Нисам ... није шо...

- Добро, шта је онда?! Реци! Ниси био тако дотеран ни за свој рођендан!

Било је јасно да Мија неће одустати док све не сазна.

- Добро, добро, рећи ћу ти... Ја сам ... постао песник. Ето, сад знаш! Једног дана угледао сам шишарку у трави и одједном сам смислио песму о њој. А онда сам написао још неке песме... И мислим да ми баш добро иде!

Лија га је слушала, сва у чуду.

А-ха. А што си се
шакко гошерао?

- Видео сам у новинама слику једног песника у лепом оделу, с марамом око врата и шеширом. Баш је лепо изгледао, па сам мислио да и ја морам тако сад, кад сам песник...

- Аааааа - Мија га прекиде.
- А ја мислила да си се заљубио.
Могу ли да чујем ту песму о шишарци?

Наравно.

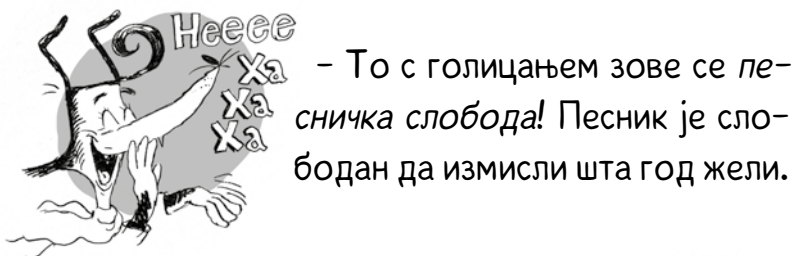
Станивук мало прочисти грло, па поче:

Шишарка је мала
са дрвета пала,
па је сад у шрави
голицају мрави.
Гле што се кикоће
и цичи од среће!
Смеју се и мрави,
што је циркус прави!

После тога Станивук погледа у Мију и упита:

- *Песничка слобода...*
- понови лија замишљено, па се поздрави с вуком и оде.

Станивук није био сигуран у то да се Мији песма свидела, па крену до веверице Симке, која је била много стручнија по питању поезије. Обрадовао се кад ју је затекао код куће.

– Здраво, Симка! Прочитаћу ти једну песму, а ти ми реци да ли ти се свиђа. Може?

– Наравно. Је л’ то за конкурс? – упита Симка весело.

– Који конкурс? – збуни се Станивук.

– Јеси ли видео вест у *Шумским новинама*? Отворен је конкурс за најлепшу шумску песму. Знаш ли шта је главна награда?

– Не знам, Симка, ни да постоји конкурс – одговори Станивук искрено.

– Наравно да постоји, па нисам га ваљда измислила?! Мислила сам да си зато написао песму. Добро, хајде, слушам.

Па овде има и мађионичара,
и дешекџива, и песника...

А џу је
и Лепи Љуба!

Каква шума! Какве приче!

Сманивук се враќио!
Једва чекам да чујем
нове приче.

Абрака дабар
је смварно био
феноменалан!

Ма да ли се што наш
Сманивук заљубио?

лети

лети

Колико новосми
у нашој шуми!

9 788632 191246 9

www.kreativnicentar.rs